DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy powiatowej w Opatowie.

Prenumerata kwartalnie 3 korony,
Numer pojedyńczy 10 halerzy.

Nr. 2.

Opatów, dnia 8. lutego 1918.

Objęcie komendy powiatu.

Z dniem 12. stycznia b. r. objąłem komendę powiatu Opatowskiego. Witam ludność całego powiatu, wśród której już przez 1½ roku jako zastępca Komendanta pracowałem, sercem pełnem radosnej wiary w lepszą przyszłość.

Przychodzę do Was z ufnością i wierzę, że wzajemnem zaufaniem i lojalnem zachowaniem się pomożecie mi do spełnienia trudnego zadania. Dołożę wszelkich starań, by zrzeszyć wszelkie siły do wspólnej pracy i ułatwić przetrwanie trudnych czasów wojennych ludności powiatu i liczę na poparcie wszystkich warstw społeczeństwa i wszystkich jego miarodajnych czynników.

Władysław Hahorkiewicz,
podpułkownik.

1.

Wynik wyborów deputatów na Opatowski SEJMIK POWIATOWY

Grupa gmin wiejskich

Okręg wyborczy	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zatrudnienie.
Boksyce – Grzegorzowice	Stefan Gajewski	Grzegorzowice	sekretarz gminny
Częstocice – Kunów	Stanisław Kępiński	Kunów	rolnik
Czyżów szlachecki— Lasocin	Wincenty Czubiński	Wólka Chrapanowska	rolnik
Gęsice – Łagów	Roman Pajkert	Łagów	sekretarz sądu pokoju
Malkowice – Rembów	Józef Szymczuk	Bardo dolne	rolnik
Modliborzyce	Jan Wrotnowski	Jagnin	dzierżawca dóbr
Opatów	Michał Kucharczak	Gojców	właściciel realności
Ożarów – Wojciechowice	Ks. Tomasz Chachulski	Ożarów	proboszcz
Waśniów	Wincenty Reklewski	Mirogonowice	właściciel dóbr

Z okręgów wyborczych: Baćkowice – Piórków, Bodzechów – Ćmielów, Iwaniska, Juljanów – Ruda Kościelna i Sadowie nie zgłoszono żadnego kandydata, wobec czego gminy te nie są reprezentowane w Sejmiku powiatowym.

Grupa miast:

Miasto Ostrowiec:	Miasto Opatów:
Tomasz Głowacki, właściciel cegielni, Adam Mrozowski, właściciel fabryki cementu, Stanisław Saski, właściciel browaru, Stanisław Skoczkowski, właściciel realności.	Adam, Musielski, burmistrz, Edmund Świestowski, aptekarz.

Grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zatrudnienie
Antoni Bieliński	Bidziny	właściciel dóbr
Jan Gombrowicz	Małoszyce	dyrektor Zakładów Ostrowieckich
Jan Konarski	Jeleniów	właściciel dóbr
Stanisław Kotkowski	Miłoszowice	„
Zygmunt Leszczyński	Kaliszany	„
Aleksander Olszowski	Jacentów	„
Gustaw Ośniałowski	Chocimów	„
Eugeniusz Roguski	Stodoły	„
Aleksander Russocki	Jasice	„
Władysław Świerzyński	Wlonice	„

Na posiedzeniu konstytującem Sejmiku powiatowego odbytem dnia 15. stycznia 1918 dokonano wyboru członków Wydziału powiatowego i ich zastępców.

Wybrani zostali:

Z grupy gmin wiejskich:

Wincenty Reklewski,
zastępca ks. Tomasz Chachulski.

Z grupy miast:

Adam Mrozowski,
zastępca Tomasz Głowacki.

Z grupy najwyżej opodatkowanych:

Zygmunt Leszczyński,
zastępca Eugeniusz Roguski.

Z całego Sejmiku:

Michał Kucharczak,
zastępca Jan Wrotnowski,

Edmund Świestowski,
zastępca Adam Musielski,

Antoni Bieliński,
zastępca Władysław Świerzyński.

Do prowadzenia biura reprezentacyi powiatowe delegował Wydział powiatowy Pana Edmunda Świestowskiego.

2.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 7. grudnia 1917 Nr. 94 Dz. rozp.

dotyczące monopolu spirytusu i wódki (rozporządzenie wykonawcze)

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 22./4. 1916 Nr. 55 Dz. rozp.) wyjętą jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na c. i k. obszarze administracyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4 cytowanego wyżej rozp. Naczelnego Wodza armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1 z pod monopolu, albo które nabyto od Zarządu wojskowego, albo które wyrobiono ze spirytusu lub wódki nabytych od tego Zarządu.

§ 3.

Ceny odbioru i sprzedaży.

Producent oddaje Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym albo oczyszczonym, w miejscach dostawy, oznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez Zarząd wojskowy każdemu producentowi.

Ceny odbioru i sprzedaży spirytusu lub wódki, jak również wynagrodzenie za rafinowanie ustanawia Zarząd wojskowy.

Te ceny nie mają zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu, jak również do wódki wyrobionej z nabytego od Zarządu wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnychi likier, rosolis, rum, koniak i d. d.).

§ 4.

Warunki odbioru i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami Zarządu wojskowego.

Spirytus lub wódkę w stanie surowym wolno z gorzelń wydawać wyłącznie tylko do ogólnej lub szczególnej denaturacyi, zresztą wydaje się spirytus tylko w stanie oczyszczonym albo bezpośrednio z rafineryi według wskazówek Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lub też w miejscach detalicz-

nej sprzedaży, o tęgości 95 stopni alkoholu, w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych naczyniach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra.

Spirytus i wódkę, które wpuszczono do handlu detalicznego można sprzedawać w naczyniach, zaopatrzonych w etykiety i pieczęcie. Na naczyniach muszą być wyraźnie uwidocznione ceny spirytusu i naczynia.

§ 5.

Transport.

Każdy transport spirytusu lub wódki należy zaopatrzyć w urzędowe poświadczenie, że odbywa się albo w wykonaniu prawa monopolowego Zarządu wojskowego, albo za zezwoleniem tego Zarządu.

Z pod tego przepisu są wyjęte transporty:

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1. i § 3., ustęp końcowy);

2. spirytusu, oddanego już do handlu przez Zarząd wojskowy (§ 4., ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, są obowiązani postępować wedle wskazówek, które co do sposobu wyrobu i prowadzenia przedsiębiorstwa, następnie co do sposobu oddawania i odbioru spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku legitymowania się wyda każdorazowo Zarząd wojskowy oraz przestrzegać wydanych w tej mierze przepisów.

Zarząd wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spiryrusu i wódki korporacyę i ustanowić dla niej obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Prawa, wypływające z koncesyi sprzedaży.

Drobną sprzedażą spirytusu podlegającego monopolowi mogą trudnić się tylko albo osoby upoważnione przez Zarząd wojskowy albo korporacya powołana do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki (§ 6. ustęp 2.) a to w naczyniach dopuszczonych do sprzedaży (§ 4. ust. 2.).

Odnośnie do wódki, nie podlegającej monopolowi. upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych w sposób w handlu używany. Koncesya na wyszynk uprawnia wprawdzie do nabywania w takich naczyniach wódki, przyczem jednak sprzedawać wolno tylko w naczyniach niezamkniętych i tylko w ilości najwyżej 1/8 litra (§ 8. ust. 2. rozp. Nacz. Wodza armii). Ceny za 1/8 litra albo za mniejsze naczynie używane do wyszynku, należy uwidocznić w lokalu przez obwieszczenie.

§ 8.

Obowiązek zgłoszenia i dostawa spirytusu.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, mają zgłosić za pośrednictwem Komendy powiatowej najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku te ilości, które zamierzają przypuszczalnie w najbliższej kampanii to jest w czasie od 1-go września jednego do końca sierpnia następnego roku wyrobić, względnie przerobić.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomi pojedyńcze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, uwzględni się tylko wówczas, gdy Zarząd wojskowy zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą Zarządowi wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, które miały dostawić, mogą być przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyj roślinnych (likier; rosolis, rum koniak, i t. d.) jak również wódki pędzonej z owoców.

§ 9.

Kontyngent dostawy dla gorzelń rolniczych.

Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

§ 10.

Spirytus denaturowany.

Przewóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu.

§ 11.

Zaniki

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w wysokości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie w magazynie i z powodu transportu.

Wszystkim innym (nierolniczym) gorzelniom przyznaje się także opust zanikowy w wysokości 1% całorocznej produkcyi.

Za każdy ubytek przekraczający powyższy zanik obowiązaną jest gorzelnia uiścić przypadający zysk monopolowy. Za ubytek mniejszy od przyznanego odnośnej gorzelni zaniku, otrzyma gorzelnia premie w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym opustem zanikowym a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanowienia ruchu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10-go grudnia 1917 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego z 26. września 1916, Nr. 75 Dz. rozp.

3.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 7. grudnia 1917 Nr. 95 Dz. rozp.
dotyczące powołania Związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki.

Odnośnie do § 6 ust. 2 rozporządzenia z dnia 7-go grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp., dotyczącego wykonywania monopolu spirytusu i wódki (rozporządzenie wykonawcze) zarządza się co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z wszystkich gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w myśl §§ 8 i 9 wymienionego wyżej rozporządzenia wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w siedzibie tych rafineryi, którym Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio co do rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przed rozpoczęciem kampanii. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem bezzwłocznie Zarządowi wojskowemu, za cenę odbioru oznaczoną każdorazowo stosownie do § 3 przepisu wykonawczego a to: spirytus surowy loko najbliższa stacya kolejowa we własnych beczkach, a spirytus rektyfikowany loko rafinerya.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend powiatowych spis osób, zajętych przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy powiatowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron. Funkcyonaryusze zajęci w magazynach monopolowych i przynależnych miejscach sprzedaży mają być przyjęci przez Związek za stałem wynagrodzeniem i nie mogą żadną miarą uczestniczyć w zysku.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. I niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić po-

szczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym oznaczone w § 3 ust. 2 rozp. wykonawczego wynagrodzenie za rafinowanie.

Artykuł III.

Związek ma oddawać spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego tylko po cenach, które Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3 ust. 2 tegoż rozporządzenia i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wydajność spirytusu w stanie oczyszczonym oblicza się według ilości spirytusu surowego, odebranego przez rafinerię.

Na 100% odebranego przez rafinerię spirytusu surowego policza się 98¼% spirytusu rektyfikowanego I, II i III jakości, tudzież na odpadki rektyfikacyjne (etery, fuzle i wody płóczkowe) 1¾% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, etc.).

Całkowity obrachunek rafinacyi odbywa się w miesiąc po zastanowieniu ruchu i wywozie zapasów spirytusu, najpóźniej jednak w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek winien na podstawie wyniku obrachunku zapłacić na rachunek Zarządu wojskowego do kasy Komendy powiatowej w przeciągu trzech dni za każdy ubytek, przekraczający dozwoloną miarę obowiązującą w tym czasie opłatę monopolową. Natomiast za ubytek mniejszy od 1¾% otrzyma Związek premię w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym wymiarem a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanowienia ruchu.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, oleje, wody płóczkowe) pozostają wałsnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus rektyfikowany musi wytrzymać następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% miesza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze gatunkowym 1.84; mięszanina ta, ogrzana do wrzenia ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus przeznaczony do drobnej sprzedaży, z rafineryi do magazynów (składów), założonych przez Związek. Tam następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, po rozcieńczeniu spirytusu do 95% alkoholu, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 rozporządzenia wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach odpowiedni zapas spirytusu we wszystkich przepisanych miarach.

Związek może oddawać spirytus w drobnej sprzedaży z magazynów w ilościach najwyżej ¼ wiadra tylko na rzecz osób, które dają rękojmię, że z chęci zysku nie będą trudniły się dalszą odsprzedażą spirytusu.

Artykuł V.

Spirytusu nie wolno wywozić z rafineryi przed uiszczeniem przez Związek do kasy Komendy powiatowej opłaty monopolowej, przypadającej za ilość przeznaczoną do wywozu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który przypada na rzecz Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za surowy spirytus ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Rozdziału spirytusu przeznaczonego do wywozu z gorzelń i rafineryi na poszczególne cele użycia dokonywuje Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe po wysłuchaniu Związku przedsiębiorców gorzelń.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., oraz na polecenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11 ust. 2. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. nad wszystkiem

agendami Związku i jego członków, w szczególności wglądać każdego czasu do ksiąg i korespondencyj Związku.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ma prawo wysyłać na wszelkie posiedzenia Związku delegata, który jest upoważniony do zawieszenia uchwał Związku, o ile sądzi, że te uchwały sprzeciwiają się ustawie lub niniejszemu rozporządzeniu lub też wogóle zleceniom, udzielonym Związkowi. Tego rodzaju uchwała może być dopiero wykonaną, skoro Jeneralne Gubernatorstwo uzna jej dopuszczalność, albo też w przeciągu 3 dni nie poweźmie żadnej decyzyi. Związek jest obowiązany w należytym czasie t. j. przynajmniej 24 godzin przed posiedzeniem uwiadomić Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe o każdem odbyć się mającem posiedzeniu.

Sprawozdanie przedłożone Zgromadzeniu członków wraz z bilansem, rachunkiem zysków i strat jakoteż odpisem protokołu Walnego Zgromadzenia należy przedłożyć Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej w przeciągu 8 dni po odbytem Walnem Zgromadzeniu.

Artykuł VIII.

Związek winien przy prowadzeniu wszystkich agend dawać rękojmię, że istotnie rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. i rozporządzenie wykonawcze z 7 grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp. oraz wszelkie inne wskazówki Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego ściśle przestrzegane będą.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania zarządzeń Zarządu wojskowego, służy kaucya w kwocie 50.000 koron, którą Związek winien złożyć w kasie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w gotówce lub w obligacyach pupilarnych.

W razie przekroczeń można nałożyć na Związek, względnie na te jego organa, które winę ponoszą, kary porządkowe aż do 20.000 kor. Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę, a wynikłe dla Zarządu wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowemi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni, przynależnem gospodarstwem rolnem oraz wszelkim innym majątkiem, a to w stosunku do wywiezionego z swego przedsiębiorstwa spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, oraz wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10-go grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora z 26-go września 1916 r. Nr. 76 Dz. rozp.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie obowiązującej w czasie odbioru (Art. I ust. 4)

Do zbycia spirytusu, znajdującego się już w magazynach, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie rozwiązania Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu.

4.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 7. grudnia 1917 Nr. 96 Dz. rozp.

dotyczące ustanowienia cen odbioru i sprzedaży spirytusu monopolowego.

§ 1.

Cena sprzedaży spirytusu monopolowego wynosi 3 K. za jeden stopień wiadrowy alkoholu.

Producent oddaje Zarządowi Wojskowemu spirytus w stanie surowym po 40 halerzy, w stanie oczyszczonym po 47 h. za stopień wiadrowy alkoholu w miejscach dostawy, wskazanych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się po 6 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Tytułem kosztów administracyi otrzymuje Związek przedsiębiorców gorzelń w Lublinie 29 halerzy za stopień wiadrowy alkhohlu.

§ 2.

Na etykietach przewidzianych w § 4 przepisu wykonawczego mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

przy 95-stopniowym spirytusie:

na flaszkach i naczyniach objętości 1/4 wiadra 71 K. 25 h.
„ „ „ 1/20 „ 14 K. 25 h.
„ „ „ 1/40 „ 7 K. 13 h.

§ 3.

Tytułem zysku monopolowego pobiera się — 2 K 25 h. za każdy stopień wiadrowy alkoholu, zawarty w gorącym płynie wyskokowym; zawartość alkoholu wypośrodkowuje się za pomocą przepisanego 100 dzielnego alkoholometra.

Opłatę monopolową od spirytusu monopolowego uiszcza się przy wywozie spirytusu z rafineryi spirytusu, a od wódki, wyjętej z pod monopolu przy przejściu tejże z pod urzędowej kontroli w wolny obrót.

§ 4.

Za spirytus, przeznaczony do denaturacyi pobieraną będzie należytość kontrolna w kwocie 20 h. za stopień wiadrowy alkoholu, którą z góry zapłacić należy za podjęciem bolety.

Tytułem kosztów administracyjnych Związek przedsiębiorców gorzelni pobiera przy spirytusie denaturowanym 10 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 5.

Zapasy spirytusu wedle stanu w dniu 10-go grudnia 1917 r. w gorzelniach i rafineryach spirytusu, które nie zostały dotychczas objęte przez Związek przedsiębiorców gorzelń w Lublinie zostaną przyjęte przez powyższy Związek po cenach ustanowionych § w 1 i pod warunkami oznaczonymi w § 3 przepisu wykonawczego z dnia 7-go grudnia 1917 r. Nr. 94 Dz. rozp.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10-go grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego z 20-go kwietnia 1917 r. Nr. 38 Dz. rozp.

5.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 22/12 1917, Nr. 1. Dz. rozp. z r. 1918.

dotyczące ograniczenia obrotu woskiem pszczelnym.

Na podstawie art. 52 dodatku do konwencyi haskiej z dnia 18-go października 1907 r. o prawach i zwyczajach wojny lądowej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wszelka przeróbka i obrót nieprzerobionym woskiem pszczelnym, tak w stanie naturalnym, jak i bielonym lub zmieszanym z parafiną albo cerezyną są jedynie na podstawie pozwolenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (centrali surowców) dozwolone.

§ 2.

Osoby posiadające zapas wosku, przewyższający 10 kg. są obowiązane zgłosić go w c. i k. Komendzie powiatowej miejsca składu a to najpóźniej do dnia 31-go stycznia b. r.

§ 3.

Do zakupna wosku są uprawnieni wyłącznie handlarze upoważnieni do tego przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (centralę surowców).

Jako cenę maksymalną ustanawia się za kilogram czystego wosku pszczelnego 12 koron, a za zmieszany z parafiną lub cerezyną 6 koron.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane w myśl postanowień § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Dz. rozp. Nr. 61.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

6.

Obwieszczenie

dotyczące obrotu świeżymi owocami

W myśl rozp. c. i k. Jeneral. Gub. Wojsk. Ap. Nr. 90562 z dnia 22 listopada 1917, ogłoszenie dotyczące uregulowania obrotu świeżymi owocami, unieważnia się i podaje się do wiadomości, że obrót świeżymi owocami nie podlega żadnym ograniczeniom

7.

Obwieszczenie

dotyczące zwalczania handlu łańcuchowego środkami żywności i artykułami pierwszej potrzeby.

By skutecznie zwalczać handel łańcuchowy (pasek) i połączone z nim podbijanie cen środków żywności obwieszcza się co następuje:

1) C. i k. Komenda powiatowa wydawać będzie odtąd pozwolenia na zakup i przewóz środków żywności i artykułów pierwszej potrzeby w większych ilościach, niż to potrzebnem jest do własnego użytku, tylko tym osobom, które są w posiadaniu odpowiedniego świadectwa przemysłowego, opiewającego na żądany środek żywności.

Przytem uwzględniane będą patenty opiewające nie na sumarycznie nazwane środki żywności, lecz tylko patenty podające specyalnie i imiennie pewien rodzaj towaru jak (świadectwo przemysłowe na handel, solą, naftą, miodem, drobiem i t. d.).

2) Na rok 1918-ty wydawane będą patenty przemysłowe tylko tym, którzy z jednej strony zajmowali się oddawna handlem przez siebie wymienionym, z drugiej strony zaś są znani jako godni zaufania kupcy i dają pewność, że handlem łańcuchowym (paskiem) trudnić się nie będą.

3) Równocześnie wydawać będzie c. i k. Komenda powiatowa pozwolenie na przewóz w większych ilościach towarów, które nie podlegają zajęciu a wolne są w obrocie tylko wtedy, jeżeli przez to stosunki aprowizacyjne powiatu nie miałyby się pogorszyć, przypuszczalny handel łańcuchowy był wykluczonym, a w rachubę wchodzący petent będzie posiadał należne świadectwo przemysłowe.

4) Każdy wypadek zajmowania się handlem bez świadectwa przemysłowego lub nadużycie tegoż do handlu łańcuchowego (paska) będzie karała c. i k. Komenda powiatowa w drodze administracyjnej jak najsurowiej.

8.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 25 stycznia 1918, Nr. 3 Dz. rozp.

dotyczące cen cukru.

Na podstawie § 4-go rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r. Nr. 57 Dz. rozp. zarządza się co następuje:

Artykuł I.

§ 1 rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r.. Nr. 47 Dz. rozp., jak również § § 2, 3 i 4 rozp. z dnia 30-go maja 1917 r. Nr. 48 Dz. rozp. mają brzmieć jak następuje

§ 1.

Wytwórca jest obowiązany odstąpić cukier c. i k. Zarządowi wojskowemu po następujących cenach:

Za 100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego . . . . K. 330.—.

Za 100 kg. rafinowanego cukru (kostkowego, w głowach grysiku [Pilé] kryształowego i t. d.) . . . . K. 350.—.

Ceny te są ważne dla odbioru w fabryce.

Co do kosztów opakowania będą wydane osobne rozporządzenia.

Ceny na tak zwany „żołty cukier", lub „mączkę", i na inne produkty cukrowe będą ustanowione przez Jeneralne Gubernforstwo wojskowe wedle zawartości cukru.

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8

rozporządzenia Naczelngo Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r., Nr. 57 Dz. rozp. mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy).

Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po następujących cenach:

100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego	za 386 K.
100 kg. rafinowanego cukru .	za 406 K.

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny po których hurtownik ma sprzedawać cukier drobnemu handlarzowi oznacza się jak następuje:

1 rosyjski funt nierafinowanego cukru kryształowego . . .	za 1 K. 64 h.
1 rosyjski funt rafinowanego cukru	za 1 K. 72 h.

Ceny te rozumieją się z dostawą do lokalu handlowego drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda powiatowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następujące:

Za 1 funt rosyjski nierafinowanego cukru kryształowego . . .	1 K. 72 h.
Za 1 funt rosyjski rafinowanego cukru	1 K. 80 h.

Artykuł II.

§ 5.

W dniu ogłoszenia tego rozporządzenia ma się wypośrodkować u wszystkich handlarzy cukrem cały zapas cukru znajdujący się u nich na składzie, lub w drodze, jak również ten, który ma być jeszcze odebrany.

Za każde 100 kg. tych ilości cukru ma być uiszczona dopłata, a to:

Za nierafinowany cukier kryształowy	109 K. 70 h.
Za rafinowany cukier kryształowy	120 K. — h.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Jenerałgubernatorstwa wojskowego z dnia 5. czerwca 1916 r., Nr. 47 Dz. rozp. i rozporz. z dnia 30. maja 1917, Nr. 48 Dz. rozp. znosi się.

9.

Obwieszczenie

c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 15 stycznia 1918 Nr. 4 Dz. rozp.

dotyczące kursu przerachowania rubla.

Po myśli § 1 ustęp 2-gi rozporządzenia z dnia 1-go kwietnia 1917 r., Nr. 34 Dz. rozp., dotyczącego obrotu pieniężnego, ustala się aż do dalszego zarządzenia stosunek wartości waluty koronowej do rosyjskiej waluty rublowej dla c. i k. obszaru administracyjnego w Polsce na 220 koron za 100 rubli.

Obwieszczenie z dnia 20-go grudnia 1917 r. Nr. 100 Dz. rozp., traci moc obowiązującą.

10.

Obwieszczenie

dotyczące kontroli pakunków osobistych na dworcach kolejowych.

W ślad za rozporządzeniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 16. listopada 1917 Nr. 15551 obwieszcza się co następuje:

By zapobiedz przemytnictwu środków żywności, rewidować się będzie wszystkie pakunki osobiste na stacyach kolejowych.

Pakunki oficerów mogą jednakowoż rewidować oficerowie.

Bez pozwolenia wywożone, lub ponad dozwoloną ilość, środki żywności ulegną bez wyjątku konfiskacie, przyczem żadne odwołanie nie będzie uwzględnione.

Bez specyalnego pozwolenia na wywóz mogą osoby wojskowe c. i k. armii i urzędnicy c. i k. Zarządu wojskowego do odwołania zabrać ze sobą:

5 kg. tłuszczu, 10 kg. owoców strączkowych, 5 kg. wędlin, 3 kg. chleba, 50 sztuk jaj i 2 sztuki drobiu, ale tylko wtedy, jeżeli udają się na urlop.

11.

Pobieranie opłat przy wystawianiu zagranicznych paszportów.

Na podstawie ustawy z 6/18. lutego 1868. ogłoszonej w tomie 67 str. 433, zbioru praw dla Królestwa Polskiego zezwoliło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie reskryptem z dnia 10 stycznia 1918. A. Nr. 166417/17. na pobieranie od (każdego) paszportu zagranicznego dodatkowej opłaty miejskiej po 10 koron.

Dodatek ten przypada na rzecz kasy tego miasta, w którem paszport zostaje wystawiony, nie wpływa na wysokość państwowej opłaty stemplowej i składany być ma w kasie miejskiej.

Zaznacza się, że niemieckiego obszaru okupacyjnego nie uważa się zagranicę, wobec czego paszporty do podróży do tego obszaru są wolne od powyższej opłaty.

12.

Używanie broni przeciw przemytnikom i osobom podejrzanym.

Aby sprostować rozpowszechnione między ludnością mylne zapatrywanie, jakoby policyi granicznej nie wolno było przeciw przemytnikom i osobom podejrzanym robić użytku z broni, podaje się do wiadomości publicznej wyciąg ze „Wskazówek dla granicznej służby policyjnej“.

Posterunki i patrole pełniące służbę na granicy c. i k. obszaru okupowanego w Polsce mają w dzień i noc karabin nabity i bagnet zatknięty. Z broni palnej wolno zrobić użytek, jeżeli straże, posterunki albo patrole zostaną czynnie zaczepione i niebezpiecznie zagrożone, następnie jeżeli tego wymaga honor broni t. j. jeżeli straże, posterunki i patrole, nie mogąc podjąć aresztowania i mimo poprzedniego upomnienia zostaną dotkliwie zwymyślane i obrażone a użycie bagnetu nie wystarcza, wreszcie przeciw przemytnikom lub innym podejrzanym osobom, które na dwukrotne wezwanie nie zatrzymają się.

Przed użyciem broni woła posterunek lub patrol na przemytnika głośno dwa razy: „Halt“ i „Stój“ a następnie wzywa go słowami: „Hände hoch,“ „Ręce do góry“.

Osoby nie stosujące się do powtórnych rozkazów straży, posterunków i patroli po przyaresztowaniu zostają oddane Komendantowi straży i odstawione do Komendanta pododdziału. Przytrzymane transporty nie dozwolonych towarów oddaje się wraz z woźnicami najbliższemu posterunkowi straży skarbowej.

13.

Kompetencya król. polskich Sądów

w sprawach karnych o przekroczenia przepisów dotyczących zużytkowania zbiorów rolnych.

C. i k. Naczelna Komenda armii rozstrzygnęła, że przekroczenia przepisów w sprawach dotyczących użytkowania zbiorów rolnych, o ile mają być karane sądownie, podlegają wyłącznie kompetencyi król polskich sądów. Doniesienia o tego rodzaju przekroczeniach, należy przeto skierować wyłącznie i bezpośrednio do król. pol. władz sądowych.

Przekroczenia te są dwojakiego rodzaju:

a) Po największej części chodzi o zwyczajne przekroczenia istniejących przepisów w sprawach dotyczących zużytkowania zbiorów rolnych jak zatajenie, sprzedaż lub handel, bez dalej idących złych zamiarów. W tych wypadkach należy karę wymierzyć na mocy § 10 rozp. z 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61. w granicach do 6. miesięcy aresztu, lub do 5000 K grzywny: niezależnie od kary aresztu, może być nałożoną grzywną do 3000 K.

b) gdyby jednak stwierdzono, że oskarżony działa w zamiarze podwyższenia swego zysku z przedsiębiorstwa ponad miarę odpowiadającą miejscowym stosunkom życiowym i uzyskuje cenę, która utrudnia utrzymanie narodu, lub wojsk walczących w jego obronie lub wogóle szkodzi ogólnemu dobru, natenczas ma zastosowanie § 2. rozp. z 21/II. 1917 Dz. rozp. Nr. 29 które przewiduje karę do 2 lat więzienia i grzywnę dodatkową do 20.000 Koron.

W sprawach karnych pierwszej kategoryi, należy zrobić doniesienie do Sądu pokoju, w sprawach drugiej kategoryi do właściwego król. pol. prokuratora państwa.

14.

WYKAZ

osób administracyjnie ukaranych w grudniu 1917 za przekroczenie przepisów o obrocie zajętymi towarami.

Liczba bieżąca	Liczba orzeczenia karnego	Osoby ukaranej: imię i nazwisko	Osoby ukaranej: miejsce zamieszkania	Czyn karygodny	KARA: Wysokość grzywny w koronach	KARA: Alternatywny areszt
1	27.465	Marjem Gotlieb	Ożarów	nieuprawniony obrót towarami bławatnymi względnie wywóz tychże bez pozwolenia.	50	7 dni
2	28 356	Etla Goldman	Annopol		50	7 „
3	28.033	Fiszel Keselbrener	Tarłów		50	7 „
4	27.462	Szprynca Herszenhorn	Wierzbnik		50	7 „
5	28.047	Majlech Cynamon	Koprzywnica		50	2 „
6	27 458	Jankiel Zylberberg	Klimontów		50	7 „
7	27.153	Chaskiel Ender	Ostrowiec	przekroczenie przepisów o obrocie skórami.	100	14 „
8	27.153	Moszek Chaim Markowiecki	„		100	14 „
9	29.032	Chaim B. Bornsztajn	Iwaniska		50	7 „
10	28.027	Icek Klajman	Zawichost		50	7 „
11	28.676	Sura Farbman	Radom		50	7 „
12.	28.676	Małka Szafir	„		50	7 „
13	28.987	Mordka Mandelbaum	Tarłów		20	4 „
14	28.235	Frajdla Goldblum	Ożarów		20	2 „
15	28.603	Marja Kucula	Ostrowiec		20	3 „
16	28.106	Stanisław Piotrowski	Pszenszyn		10	2 „
17	28.106	Marja Pietrzyk	Rudnik		10	2 „
18	28.106	Abram Grynszpan	Stodoły		10	2 „
19	28.912	Józef Lukasiewicz	Linów		20	2 „
20	28.348	Dora Finger	Kochówek		30	5 „
21	27.949	Wincenty Rus	Ostrowiec		20	5 „
22	29.341	Izrael Fiszman	Opatów		20	4 „
23	29.715	Pesla Froim	Łagów		40	7 „
24	27.783	Mendel Mer	Klimontów	nieupr. wywóz wełny i waty	20	5 „
25	28.988	Nuta Mandelbaum	„	nieupr. handel żelazem	30	5 „
26	28.365	Majer Lederman	„	nieupr. wywóz nici.	50	7 „

Nadto orzeczono we wszystkich powyższych sprawach przepadek towaru zakwestjonowanego.

15.

WYKAZ

osób administracyjnie ukaranych w styczniu 1918 za przekroczenie przepisów o obrocie zajętymi towarami.

Liczba bieżąca	Liczba orzeczenia karnego	Osoby ukaranej: imię i nazwisko	Osoby ukaranej: miejsce zamieszkania	Czyn karygodny	KARA: Wysokość grzywny w koronach	KARA: Alternatywny areszt
1	1341	Lejzor Wortman	Iwaniska	przekroczenie przepisów o obrocie skórami	100	7 dni
2	4	Abram Szmul Frydman	Opatów		10	1 dzień
3	60	Josek Eser	Ożarów		20	3 dni
4	392	Chaskiel Goldblum	"		50	7 "
5	393	Benjamin Waksman	"		20	3 "
6	717	Moszek Rotenberg	Iwaniska		20	2 "
7	1123	Berek Rajtman	Ćmielów		20	3 "
8	1392	Sender Sztajn	Melonek		30	3 "
9	1401	Moszek Pfeferbaum	Zawichost		50	7 "
10	"	Josek Goldszpiner	Ożarów		50	7 "
11	"	Marjem Werthajm	Zawichost		50	7 "
12	561	Estera Arbuz	Annopol	niezgłoszenie i wywóz towarów tkackich	100	10 "

Nadto orzeczono we wszystkich powyższych sprawach przepadek towaru zakwestjonowanego.

C. i k. Komendant powiatu:

HAHORKIEWICZ, w. r.

podpułkownik.